

Mál nr. 65/2013**M
og
váttryggingafélagið X v/ lausafjártryggingar.****Þjófnaður á verkfærum úr bifreið.****Gögn.**

15. Málskot, móttakið 14.2.2013, ásamt fylgigögnum.

16. Bréf X, dags. 22.2.2012.

Málsatvik.

Hinn 17.10.2012 var lögreglunni á höfuðborgarsvæðinu tilkynnt um innbrot í bifreið og að úr henni hafi verið stolið munum í eigu fyrirtækisins M, svo sem beltaslípivél, ryksuga, bónvél o.fl. A, fyrirsvarsmaður M, kvað verkfæri þessi vera notuð við parketslípun. M hefur krafist bóta úr lausafjártryggingu hjá X. Samkvæmt gögnum málsins má ráða að M hafi krafist bóta að fjárhæð 3.330.000 krónur og þar af 1.300.000 krónur vegna beltaslípivélar af gerðinni Hummel.

Að beiðni X var fyrirtækisins B fengið til að rannsaka innbrotið. Í skýrslu B um rannsóknina, dags. 12.1.2013, kemur fram að A muni hafa keypt M á fyrri hluta árs og í þeim viðskiptum hafi hann verið svikinn af fyrri eiganda. Eftir ónafngreindum heimildarmönnum er haft að eftir innbrotið hafi A haft vélar í sinni vörslu sem átti að því er virðist að hafa verið stolið í innbrotinu. Einnig hafi ónafngreindir aðilar haft símasamband við A eftir innbrotið og spurt hvort hann vildi selja vélar sem tilheyrðu parketslípuninni og var hafi A viljað hugsa málið. Einnig hafi sá er annaðist rannsóknina af hálfu B hringt nafnlaust í A og sagt að hann hafi heyrt að A hefði beltaslípivél til sölu. Í fyrstu hafi A sagt að það væri hugsanlegt en breytt síðan fljótt um tón í samtalinu og sagt að brotist hefði verið inn í bifreið sína og öllum vélunum verið stolið. Kvað rannsakandi B að teknu tilliti til þeirra upplýsinga sem fram komu í rannsóknarskýrslu hans að ljóst væri að A hefði í það minnsta fyrrgreinda beltaslípivél enn í sinni vörslu og var það mat rannsakandans að um tilraun til fjársvika væri að ræða vegna hluta þeirra muna sem A hafi tilkynnt stolna í innbrotinu en hafi enn í sinni vörslu. Með vísan til skýrslu B og og gr. 5.3. í 2. kafla váttryggingarskilmála sem um lausafjártrygginguna gilda hafnaði X kröfu M um bætur úr váttryggingunni.

Álit.

Samkvæmt síðari málslið fyrrgreinds ákvæðis í váttryggingarskilmálum þeim sem gilda um lausafjártrygginguna fellur niður allur réttur til bóta samkvæmt váttryggingarsamningi ef váttryggður veitir af ásetningi rangar upplýsingar eða ófullnægjandi upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær bætur sem hann á ekki rétt á. Ákvæði þetta er hliðstætt ákvæði 1. málsliðar 2. mgr. 47. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamningar. Verður skilmálaákvæðið skýrt með hliðsjón af þessu ákvæði laganna um váttryggingarsamninga.

Í rannsóknarskýrslu er getum að því leitt að einhverjir munir, og þá helst tiltekin beltaslípivél, hafi verið í fórum A eftir að innbrotið átti sér stað. Af skýrslunni verður ekki ráðið með neinni vissu umrædd beltaslípivél hafi verið í vörslu A eftir innbrotið. Ekki verður heldur talið nægilega sannað af skýrslu B né gögnum málsins að öðru leyti að af A, sem fyrirsvarsmaður M, hafi af ásetningi veitt og rangar eða ófullnægjandi

upplýsingar um umfang tjónsins sem hann vissi eða mátti vita að myndu leiða til þess að M fengi greiddar hærri bætur en það átti rétt til. X getur því ekki hafnað bótum úr vátryggingunni á þeim grundvelli að M hafi fyrirgert rétti til bóta vegna rangrar eða ófullnægjandi upplýsingagjafar af ásettu ráði. M á því rétt á bótum að því marki sem tjón þess telst sannað.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr lausafjártryggingu hjá X að því marki sem það hefur orðið fyrir tjóni.

Reykjavík, 19. mars 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Sævar Þór Jónsson hrl.